

عنوان مقاله:

تبیین بازماندگی از تحصیل بعنوان خاستگاه مهم مقابله با آسیب های اجتماعی و فرهنگی

محل انتشار:

پنجمین همایش علمی پژوهشی علوم تربیتی و روانشناسی، آسیب های اجتماعی و فرهنگی ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

امیر نوری زاده - پژوهشگر مرکز جهاد دانشگاهی تهران

احمد خدایی نصر - کارشناسی ارشد دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

هدف اصلی مقاله حاضر تبیین بازماندگی از تحصیل بعنوان خاستگاه مهم مقابله با آسیب های اجتماعی و فرهنگی می باشد. روش تحقیق توصیفی-تحلیلی، با استفاده از منابع و پژوهش های موجود در رابطه با موضوع می باشد. مدرسه به عنوان محل اصلی تحصیل دانش آموزان در جامعه امروزی، محل کسب مهارتها، دانش و رفتار های و... فرهنگی و اجتماعی است. بازماندن از تحصیل تعداد قابل توجهی از دانش آموزان کشور ما، در ساده ترین تبیین بمعنای دور ماندن از کسب مهارت های مختلف اجتماعی و فرهنگی می باشد که بزعم متخصصین این دورماندن از تحصیل می تواند عوامل مختلف از جمله عامل آموزشگاهی، اقتصادی، فرهنگی، جنسیتی یا ... داشته باشد. منابع و پژوهش های صورت گرفته در زمینه بازماندگی از تحصیل موید آن است که خاستگاه اصلی بسیاری از آسیب های اجتماعی و فرهنگی همین بازماندگی از تحصیل است و یکی از راه حل های برای حل آسیب ها اجتماعی و فرهنگی، سیاستگذاری و ارایه رویکرد ها و راهکارهایی تحت مدیریت واحد است که در آن تمام ارگان ها و نهاد های مربوطه بایستی با مشارکت و هم افزایی سعی در برطرف کردن مسیله بازماندگی از تحصیل باشند تا بسترهای کاهش آسیب های اجتماعی و فرهنگی از جمله بیسوادی، کاهش بزهکاری و کاهش خشونت های خانوادگی و اجتماعی و ... در جامعه هموار گردد.

کلمات کلیدی:

بازماندگی از تحصیل، دانش آموزان، آسیب های فرهنگی و اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/654506>

